

VIEW

VIEW

Ročník II.

Vydání 1/2019

Vychází 22. 3. 2019
Periodicita: 2× ročně

Vydavatel:
VERMONT Holding, a. s.,
Pohofelec 114/22,
118 00 Praha,
www.vermont.eu

Obsah, grafické
zpracování a produkce:
Boomerang Communication,
Nad Kazankou 37,
171 00 Praha 7 – Troja,
www.boomerang.co.com

Registrace:
MK ČR E 23135
Volně neprodejné

Dotazy a připomínky
můžete zasílat na: pr@vermont.eu

I přes pečlivé zpracování
nepřebíráme zodpovědnost
za případné chyby.

**Aktuální seznam prodejen
najdete na www.vermont.eu**

 @InspiredbyVermont
 @InspiredbyVermont

V E R M O N T

presents

GANT

KARL
LAGERFELD

PeakPerformance®

camel
active

Brooks Brothers

L.A. MARTINA

NAUTICA

ODD MOLLY

Exclusively Distributed by **VERMONT**

Co poletí v létě?

Inspirovali jsme se létáním. A protože se s vámi chceme o svoji novou vášeň podělit, věnovali jsme jí aktuální číslo našeho magazínu. Léto a létání k sobě totiž nerozlučně patří, jak je ostatně jasné už z jejich pojmenování. Obojí symbolizuje nespoutanost, svobodu a dobrodružství.

Na první výlet nás vezme loňský vítěz adrenalinového leteckého seriálu Red Bull Air Race, mistr světa Martin Šonka. V rozhovoru jsme se ho ptali, jak zvládá celý kolotoč nejsledovanější letecké soutěže na světě nebo jaké to je, pocítit na vlastní kůži dvanáctinásobné přetížení. A v oblacích ještě zůstaneme – zaměřili jsme se totiž na uniformy letušek, které odjakživa patří k módním ikonám, a také na největší parádníky ptačí říše.

Příjemným letním osvěžením jsou i dvě nové značky v našem portfoliu. Brooks Brothers přináší klasický americký byznys styl do České republiky a Camel Active zase potěší všechny milovníky přírody, kteří chtějí být styloví i ve městě.

Užijte si stylové léto plné módní inspirace, ať už ve vzduchu, na vodě, nebo na souši!

Váš tým Vermont

Všichni si pamatujeme film Top Gun, který ovlivnil, přinejmenším co se týče vkusu pro sluneční brýle, celou generaci. Piloti však byli módními vzory od samých počátků létání a i Martin Šonka je toho důkazem.

GANT

Ikona slaví jubileum

Všechno to začalo v roce 1949 výrobou prvotřídních košil. Od té doby uplynulo přesně sedm desetiletí. Značka postupně rozšiřovala svou nabídku o prémiové oblečení ve stylu American Sportswear a do našich pamětí se zapsala několika ikonickými produkty. Ty už dnes nechybí v žádné kolekci a výjimkou není ani ta současná pro jaro a léto 2019, která zároveň čerpá inspiraci z archivu značky a přichází tak s klasickými kousky, které v duchu kréda „Never Stop Learning“ vylepšila třeba moderními materiály.

Na začátku byl americký sen

Připomeňme si příběh vzniku značky, který se stal jednou z legend 20. století. Bernard Gantmacher byl přistěhovalec. Do USA přijel v roce 1914 a našel si práci na Manhattanu v závodě, který se specializoval na šití košilových límců. O několik let později potkal svou budoucí manželku, která ve stejné firmě pracovala v oddělení knoflíků. Postupem času začali společně šít ležérnější košile zvané The Button-Down Shirt, které vyhovovaly stylu oblékání tehdejší mladší generace. V roce 1949 založili jejich synové Marty a Eliot rodinný podnik v New Havenu na americkém východním pobřeží. Není náhoda, že místo bylo známé prestižními univerzitami a aktivním životním stylem.

Dnes již celosvětově známá módní značka je charakteristická nadčasovým preppy stylem a dávno už nezůstává jen u košil. Ty jsou sice dodnes typickým produktem, ale ve zkoušce času obstály i další kousky, jako je klubové sako, kalhoty chinos, polokošile, rugger, univerzitní bomber a copánkový svetr. Možná vás to překvapí, ale i v dnešním rychlém světě se najdou lidé, kteří mají zájem tvořit věci tak, aby posloužily i dalším generacím.

Ať už jdete na schůzku, nebo tančíte,
v polokošili se budete cítit skvěle.

Inspirace z rodinného archivu

Kolekce jaro/léto 2019 čerpá třeba i ze starých fotografií rodiny Bernarda Gantmache-
ra. Kupříkladu zdůraz-
něné límečky košil jsou
poklonou slavné foto-
grafii jeho synů, kte-
rá byla umístěna před
závodem GANT v New
Havenu ve státě Co-
nnecticut v šedesátých
letech minulého sto-
letí. Sukně s výrazným
potiskem růží zase
vzdávají hold Rebecce
Rose, manželce zakla-
datele značky. Kolekce
přichází s klasickými
kousky, které aktuali-
zuje inovativními lát-
kami a moderními si-
luetami.

Jen nejlepší sportovci si
mohli nechat bomber zvaný
Varsity Jacket i po konci
školního roku. Mít bundu
svého týmu byla proto vždy
prestižní záležitost. Mistr
světa Martin Šonka ani vy
však na konec roku rozhodně
čekat nemusíte.

Copánkový vzor – svetrová klasika už od...
Těžko byste se dopočítali!

Značka GANT i v nové
kolekci dokazuje, že
spojení mládí, elegance
a sportovního stylu je její
nejsilnější trademark.

Unikátní vlákna vyrobená z plastů z oceánu se nově objeví i v sakách nebo obuvi. Tkanina Tech Prep™ je strečová, prodyšná a odvádí vlhkost.

Jedna košile, tři patenty

Na začátku byla košile. V průběhu času si GANT nechal patentovat tři inovativní prvky: poutko, sámek a knoflík vzadu na límcečku. Poutko na zádech mělo sloužit k zavěšení košile do šatní skříňky, aby se nepomačkala. Na univerzitách východního pobřeží se dokonce stalo součástí kultury. Když začal chlapec chodit s dívkou „na vážno“, poutko si odpáral. Boxový sámek na zádech zase zvyšuje svobodu pohybu.

Knoflíček na zadní straně límce držel kravatu na místě a při sportu zajistil, že se límec nevyhrnul.

Ikonický produkt jinak.

„GANT dělá pro ženy košile, ne halenky.“

Inspirováni ženami, které si půjčovaly košile od svých mužů, přišli návrháři s dámskou verzí košil a tímhle gendrově vyváženým sloganem.

Chinos kalhoty spojují neformálnost a eleganci. Nemačkají se a nebudou vás omezovat v pohybu.

Paletě barev, inspirované stylem života na pobřeží, dominují odstíny oceánské modři vedle energických tónů růžové a červené.

Pruhy jsou vzor, který asi
nikdy nevyjde z módy. Na
ruggerech ani na silnici.

Martin Šonka: Pilot je jako virtuos

T: ŠTĚPÁN VORLÍČEK F: MATĚJ DERECK HARD

Nejrychlejší motoristický sport na světě se nejezdí na okruzích. Jmenuje se Red Bull Air Race a závodní letadla při něm dvacet metrů nad zemí nebo vodou kličkují mezi pylony víc než třísetkilometrovou rychlostí.

V seriálu, který si mezi odborníky i fanoušky získává stále zvučnější renomé, startuje čtrnáct pilotů. A je v něm velice výrazná česká stopa: hned dva piloti mezi světovou elitou. Jedním z Čechů za knípem závodních speciálů je i Martin Šonka, který loni celý seriál opanoval a stal se mistrem světa. V pohodlí Vermont Lounge v Centru Chodov jsme si povídali necelý týden po úvodním klání nové sezóny v Abú Zabí, kde Martinu Šonkovi vítězství uniklo o přísloušný vlásek.

Tři tisíce sekund od prvenství. Už to přebolo? Byla to velká frustrace?

To nikdy nepřebolí. (smích) Ale frustrace to nebyla kdovíjaká, protože i druhá příčka je velice dobrý start do sezóny. Na jedné straně zamrzí, když víte, o jak malý kousek to nevyšlo, na straně druhé jsem kolo před tím chytil hloupou penalizací a klidně jsme taky mohli nepostoupit. Takže druhé místo bereme a jedeme dál.

Dá se říct, jaká vzdálenost jsou tři tisíce?

Dvacet až pětadvacet centimetrů.

Je to, co dnes děláte, splněný klukovský sen?

Jednoznačně. Vždycky jsem chtěl být především stíhací pilot. A to se mi vyplnilo, v armádě a ve stíhačkách jsem strávil krásných sedmnáct let. Už když jsem dělal základní výcvik na větroních v aeroklubu v Táboře, nejvíc se mi líbilo s letadlem manévrovat, dělat obraty. A to je letecká akrobacie, takže teď si plním další sen. A moc si cením i toho, že mám možnost se tím navíc i živit.

Jste už na vrcholu? Jaké máte další ambice?

Ze sportovního hlediska je tohle už vrchol, to ano. Vedle Air Race, v kterém tedy už mistr světa jsem, se věnuji i letecké akrobacii – bylo by skvělé se tím mistrem stát i tam. (smích) Až to všechno vyhraju desetkrát, což se těžko někdy stane, tak můžu říct, že není kam se posouvat. Loňská sezóna byla spíš odrazovým můstkem do dalších roků. Pro letošek cílem není nic menšího než titul obhájit.

Co jste jako kluk – budoucí letec hltal? Top Gun? Oblékal jste se už tehdy jako pilot?

V osmdesátých letech tady bylo skoro nemožné něco jako z Top Gunu sehnat, snažší jsme to měli, když šel v televizi Robin Hood a provazem jsme si v pase stahovali mikinu.

A dnes? Je na vás v civilu poznat, že jste letec?

Řekl bych, že ne. Vždycky jsem se staral hlavně o létání a oblékání moc neřešil, znal jsem vlastně jen džíny a tričko. Fakt je, že i kluci z týmu mi několikrát naznačovali, že bych se i téhle strance měl trochu víc věnovat, tak asi budu muset. (culí se)

Závody jsou zhruba jednou za jeden až dva měsíce. Jak náročný je to kolotoč? Baví vás to ještě?

Mě to naopak baví čím dál víc, ten cirkus kolem toho vlastně potřebuji. Vyhovuje mi ten záprah a napětí, a když je dlouhá pauza, jsem už nespůj.

Stiháte trávit čas i doma?

Navenek to možná vypadá hůř, než to je. Jsem doma poměrně hodně. Mnozí jiní sportovci na tom jsou hůř, já trávím na cestách celkem tak tři měsíce z každého roku. Samozřejmě chci být s rodinou co nejvíc, беру je s sebou na řadu závodů, když trénuji na letišti, jsou tam taky se mnou, kdykoliv to jde.

Jak dlouho předem se na místo závodu přesouváte?

Jak kdy, záleží, jestli je to závod v Evropě, nebo na druhém konci světa. Na vzdálenější místa se snažíme jezdit dřív kvůli časovému posunu a adaptaci. Většinou jsme na místě asi týden před závodem a téměř hned po něm vše rozebereme a míříme domů.

Jedním ze sledovaných údajů při závodech je přetížení. Letos máte změnu v pravidlech – dříve bylo povolené přetížení přes 10 G na 0,6 sekundy, dnes je sekundová penalizace za dosažení 11 G. Co vám vyhovuje víc, jak si na změnu zvykáte?

Tato omezení máme kvůli bezpečnosti, na kterou se klade obrovský důraz. Jde o to, abychom netrávili moc času ve velkém přetížení blízko 12 G, abychom se v kabině neuspávali. Já už jsem se to ale tak naučil a dokázal jsem chodit na hranu pravidel, že se z toho stala naše silná zbraň. Vyhovovalo mi to víc. Čili dnes vlastně míříme zhruba o jedno G niž než dřív, taháme míň, i když delší dobu. Učím se to. Když letím skoro čtyři sta v hodině, vyhovuje mi za to jednoduše vzít na co nejvyšší géčka. Je to zkrátka technická pasáž v trati, na kterou si všichni zatím zvykáme.

V kokpitu máte indikátor přetížení. Zvládáte ho při manévrech sledovat, nebo už to máte zažité tak, že to trefujete citem?

Obojí. Náročné to je především v prvním zatažení do vertikály. Z jednoho G vodorovného letu se na povolené maximum dostáváme za tři desetiny sekundy. Tam nejde sledovat diody nebo displeje. Tohle první zatažení dělám podle citu. Ale dál v průběhu manévru už to sleduji, jedním okem přístroj, druhým venek, abych věděl, kam letím. Je tam spousta vjemů, které musíme vyhodnotit, přičemž celá otočka o sto osmdesát stupňů trvá tři sekundy.

Když jsme u přetížení, je to tady hodně odlišné v porovnání se stíhačkou?

Přetížení tady je větší než ve stíhačce, ale na kratší dobu. V bojovém stroji trvá řádově desítky sekund, v manévrovém souboji kolísá na různých úrovních třeba i několik minut. Naše závodní letadlo je hbitější, lépe a rychleji manévruje, asi nenajdete letoun, který by uměl obratněji zatočit nebo rotovat kolem všech tří os.

Kdybyste si teď měl sednout do gripenu, zvládl byste to s ním?

Náročný bojový let bych nezvládl, ale odletěl bych s ním, užil si ve vzduchu a přistál. Musím přiznat, že bych to zase po čase rád zažil. Gripen je tak komplexní stroj, že bez každodenního tréninku není šance ho automaticky, intuitivně ovládat. Je to jako u muzikantů: na plynové páce a joysticku máte spoustu tlačítek a záleží na tom, jak hbité máte prsty a jaký jste virtuos. Ten, když na pár dnů vypadne ze cvičení, může začít téměř od nuly. U stíhacího pilota – a vlastně i u pilota Air Race – je to stejné.

Vy v závodech nepoužíváte anti-G obleky, je to tak?

Ano. Naše letadla jsou závodní náčiní, takže se řeší každá váha navíc, a hlavně i to maximální přetížení trvá jen jednotky sekund, takže dobře trénované tělo se s ním dokáže bez větších potíží vypořádat. Je jednodušší udržet jedenáct G tři sekundy než třeba osm G půl minuty. My ten anti-G oblek suplujeme cíleným zatínáním svalů tak, abychom si podrželi co nejvíc krve v hlavě.

Jak se tahle práce se svaly trénuje?

Nejlepší je létat a vystavovat tělo přetížení. Samozřejmě vám to někdo musí vysvětlit a naučit vás, co přesně máte dělat, zautomatizujete si to ale jen ve vzduchu. Roli hraje také správné dýchání, z toho nás v Air Race dokonce pravidelně přezkušují.

Jak vás vůbec po zdravotní stránce hlídají? A po psychické? Má každý z vás bezpečnostní záklopku ve smyslu „dnes se necítím, neletím“?

Začnu odzadu. Je nesmírně důležité, aby každý z nás měl dostatečnou sebereflexi, a když se z jakéhokoli důvodu necítí, do vzduchu nešel. Všichni moc dobře víme, jak to organismus zatěžuje a že stačí, když na člověka leze jen nachlazení nebo se špatně vyspí. Já sám jsem zatím vždycky měl štěstí, že jsem závod nemusel odpískat, ale kolegům se to už mnohokrát stalo.

Jednou za rok procházíme klasickou zdravotní prohlídkou, k tomu speciálními testy výkonnosti a stresovým EKG. Taky nás namátkově i pravidelně jednou za rok testují na alkohol a drogy. Při závodech je s námi neustále psycholog, který nás pozoruje, a když vidí něco, co by nás mohlo rozhodit, hned přijde a rozebírá to s námi.

Máte i dopingové kontroly? A chodí za vámi komisaři jako za jinými sportovci? Musíte hlásit, kde budete pobývat?

My nejsme plošně pod světovou antidopingovou agenturou WADA, vždy jen někteří vybraní z nás. Mě se to týkalo jeden rok a musím říct, že to komplikace byla. Musíte vypisovat svůj program na každý den, kde budete, a každý den dát jednu hodinu, kdy za vámi mohou přijet. Občas si nás taky vyhmátnou na závodech a kontrolují.

V Abú Zabí se jednomu pilotovi před finálovým letem nepodařilo nastartovat motor. Stalo se vám něco podobného? Co je vlastně taková noční můra?

Naštěstí nestalo. Nicolas Ivanoff měl technickou závadu na palivovém čerpadle. Ale motory našich letadel občas nerady startují, když jsou hodně ohřáté. Často se stane, že jako poslední z nejlepších osmičky přistáváte a v tutéž chvíli už startuje první letadlo do finále. Na zemi tak máte sotva deset minut, ani nevystoupíte z kabiny. A rozpálený motor někdy stávkuje, v palivovém potrubí se začne vypařovat benzín, dělají se v něm bubliny a nenaskočí. Ale je to neobvyklé, za celou historii seriálu se to stalo jen několikrát.

Je tohle létání otázkou svalové paměti a zautomatizování? Letíte nejlépe, když jste jakoby „mimo“, nepřemýšlíte a tělo pracuje samo?

Zase je to kombinace svalové paměti, toho, co vidíte z kabiny, a jakéhosi časovače v hlavě. Manévr neděláte pokaždé úplně stejně, začátek netrefíte ve stejné tisícině. Zastavit rotaci letadla na jeden stupeň přesně také není jednoduché. Lze se tomu více či méně přiblížit, v čemž právě spočívá to mistrovství nejlepších.

Jak vypadá vaše příprava?

Jako u toho zmiňovaného muzikanta. Čím víc času strávím v kabině, tím líp. Navíc střídám různé stroje, akrobacii létám s jiným letadlem než Air Race, takže je potřeba se přepnout, s daným strojem sžít, cítit ho, vnímat.

Létáte nalačno, nebo je vám to dnes už jedno?

Tělo už je tak navyklé, že je mu to skutečně jedno. Nalačno nelétám, protože jsem nerad hladový a miluji jídlo. (směje se) Je to stejné jako před jakýmkoli větším sportovním výkonem, taky si nedáte guláš se šesti. Při deseti G je i jídlo desetkrát těžší a vy ho uvnitř cítíte, jak se tlačí sem a tam. Ale lehké jídlo si před letem dám bez problému.

Liší se jednotlivé tratě? Vzdálenosti, poloměry zatáček?

Každá lokace je jiná, někdy jsou stejné tratě v téže lokalitě, například teď v Abú Zabí byla trať naprosto shodná s tou loňskou. Jak trať vypadá, je dáno tím, kolik je tam místa, kde se dá bezpečně postavit. Organizátoři samozřejmě chtějí atraktivní okolí, musí to dobře vypadat v televizi. Třeba v Budapešti na řece mezi mosty pochopitelně není tolik místa jako v Emirátech na moři.

Memorujete si trať podobně jako třeba lyžaři slalom?

To je naprostá nutnost přípravy. Máme dokonce simulátor, na němž trať pořád dokola drilujeme. U nás hraje roli také vítr. Buď je bezvětří, nebo nás to tlačí jedním či druhým směrem. To musíme zohlednit i v přípravě, trať musíme mít natrénovanou s každým směrem větru, který tam může nastat.

Jaká je vaše nejoblíbenější lokace seriálu a proč?

Spousta z nich. I když to není žádná bomba co do krásy, mám teď nejradši asi Texas, kde jsme loni vyhráli titul. Dlouhodobě mám rád Budapešť, to je opravdu nádherná, ikonická trať v centru metropole. Moc se mi líbilo v Riu de Janeiro, v New Yorku nebo i kousek od našich hranic v rakouském Spielbergu mezi Alpami. Každé z těch míst má svoje.

Cvičíte i pro případ nehody? Na automobilových okruzích jsou únikové zóny, písek a podobně. Jak to je ve vašem sportu? Musíte mít i potápěčský kurz?

Vždy je určený prostor, kam bychom se v případě například vysazení motoru snažili přistát, většinou je to uprostřed trati, někde je třeba poblíž letiště. Pak je v každém okamžiku možné potáhnout, nastoupat do výšky a doplachtit na zem. Horší by bylo nouzové přistání do vody. Jsou tam potápěči, rychlé čluny, skútry. Jsou cvičeni na rychlý zásah, kdo z nich skočí do vody jako první a třeba vám dá dýchnout. Ostatně i my v kabině máme dýchací přístroj, takže když dojde k nouzové situaci, už dopředu si můžu vzít náústek do pusy. Potápěčské kurzy mít nemusíme, každoročně ale musíme absolvovat nácvik opuštění kabiny hlavou dolů, kdyby se letadlo ve vodě po nárazu otočilo.

Jak se pod kombinézu oblékáte, máte nějaké vychytávky?

U mě je to omezené váhou. Měřím 190 centimetrů, a i když hubnu, jak můžu, jsem pořád jeden z nejtěžších pilotů v seriálu. Před každým závodem se váží letadlo s pilotem a je dána minimální hmotnost, k níž se samozřejmě chceme co nejvíce přiblížit. Takže každé deko navíc znamená zpomalení. Pod kombinézu tedy oblékám jen funkční spodní prádlo.

Martin Šonka

V mládí se věnoval sportovní gymnastice a leteckému modelářství. Letadla ho pohltila na střední škole, začal létat na větroních a skákat padákem. Vystudoval obor pilot na brněnské Vojenské akademii. V armádě létal s řadou proudových letounů, včetně gripenů. V roce 2010 začal jako první český pilot létat v seriálu Red Bull Air Race. Loni jej vyhrál a stal se mistrem světa. Je rovněž vicemistrem Evropy v klasické akrobacii a evropským šampionem ve freestylu.

Nebojíte se žádných
výstředností? Potom
vsad'te na výrazné zvonové
šaty doplněné koženým
páskem s typickými
kovovými oky. Lze je nosit
i jako plášť.

**KARL
LAGERFELD**

Argentina a záře neónů

Konvence vás otravují a každá škatulka je vám těsná? Pak vítejte ve světě Karla Lagerfelda. Byl excentrický, někdy kontroverzní, ale především neskutečně originální. Díky němu začal být luxus dostupný a být cool dostalo nový význam. V DNA značky objevíte inspiraci Paříží, bezstarostnost i rockovou eleganci. „Navrhuji oblečení, jako když dýchám,“ popisoval svůj umělecký proces, „nesnažíte se dýchat – prostě to děláte.“ Pokochejte se vrcholnými módními kousky jednoho z nejslavnějších návrhářů století, který přes svůj odchod v únoru tohoto roku zůstává navždy nesmrtelný.

Argentinský vánek

Kolekce jaro/léto 2019 se inspiroje Argentinou, nejoblíbenější destinací Karla Lagerfelda. Nadčasovost, elegance a ženskost hrají prim jako v každé jeho předchozí práci. Nechte se vtáhnout světly Buenos Aires, tóny argentinského tanga a atmosférou slavné čtvrti Recoleta. Karl tentokrát vsadil na vzory guarda pampa, džínovinu a detaily kovových oček.

Současně představujeme kolekci Karl Ikonik. Je typická výraznou červenou, růžovou a modrou a najdete v ní doplňky jako transparentní pouzdro, cestovní polštář nebo tašku se stahovací šňůrou. Zazářit můžete i modely ze světélkující kolekce Neon Lights. Klíčovým designem jsou trička s okrouhlým logem a podpisem „Karl“ ve svítivě neonových barvách. Nechybí legíny, džíny, bundy a kardigany s nápadnými neonovými akcenty.

Každý kousek podkolekce Karl Styles je doplněn tištěnou brožurou s originálními náčrtý Karla Lagerfelda. Co skica, to umělecký kousek.

Sebevědomí je outfit,
který vám nejvíce sluší.
KARL LAGERFELD vaše
jedinečné já dokonale
podtrhne.

Spojení elegance,
stylu a humoru
i v nejmenších
detailech.

Oblečte se do nápaditých modelů a ozvláštníte je stylovými doplňky. Kontroverze vám sluší.

To nejsou obyčejné pruhy, to je logománie. K dostání rovněž v červené.

Magická moc doplňků

Jeden pár bot toho o vás často řekne víc než zbytek oblečení. Kabelka jakbysmet. Doplňky prostě dělají outfit. Ať už máte jednoduché šaty, nebo obyčejné džíny, vezměte si kvalitní boty či zajímavou kabelku a dokonalý outfit je na světě. A to i tehdy, když je kabelka sportovně laděná, jako ta z nové kolekce K/Athleisure, nebo pokud mluvíme „jen“ o ledvince, která zůstává i nadále základním tvarem. Vyberte si pár kusů, do kterých investujete. Mixování vzorů a barev se nebojte, dávno už to není tabu. Naopak – experimentujte.

Prošlápněte si cestu dnem od rána do večera a zůstaňte u toho dokonale cool. Perfektní design a sametové šněrování z bot dělá „must have“ model.

Oblíbená crossbody s ikonickým podpisem v novém tvaru a v různých barvách.

Sedmadvacetiletá golfová hvězda Joakim Lagergren obléká kvalitu od Peak Performance už několik sezón. Nově může v nepříznivém počasí obléct nepromokavou Core-Tex bundu se strečovými vsadkami pro ještě lepší odpal.

PeakPerformance®

Soustředění na hru

Na konci osmdesátých let byli lidé unaveni extravagancí a povrchností. Všichni prahli po kvalitě. Po funkčním oblečení, které by mělo styl, nebylo ani výrazné, ani nudné. Úkol hodný chytré horákyne vyřešila parta lyžařů ve vesnici Åre v srdci švédských hor. Vznikla značka pro ty, kteří chtějí výkonné oblečení, ale nedělají kompromisy, co se stylu týče. Designový ateliér byl proto od počátku zároveň laboratoří na nové technologie. Vždy šlo o mnohem víc než o nášivku na bundě. Peak Performance je životní kultura a nezáleží na tom, zda chcete být nejlepší v golfu nebo lezete po horách.

Vyladěné detaily

Co dělá vášnivý golfový hráč během obědové pauzy? Cvičí houpačku. Tedy přesněji – zlepšuje i ten poslední drobný detail, který ještě vyšperkovat lze. Golfoví nadšenci jsou hrdí, dychtivě se hlásí ke své vášni a nemohou skrýt odhodlání. Golf je návykový. A neustále se měnící podmínky z něj dělají ještě větší dobrodružství. To ale profíky nerozhodí. Nosí totiž Peak Performance.

Švédovi Joakimu Lagergrenovi sice ještě nebylo třicet, přesto už je dlouholetým přítelem Peak Performance. O to větší radost přineslo jeho průlomové vítězství na evropském turné ROCCO FORTE Sicilian Open v květnu 2018. Když se s ním návrhář značky v roce 2010 poprvé setkali, překvapilo je jeho sebevědomí. V té době mu bylo 19 let, ale kombinace jeho mladistvé sebedůvěry s vyspělým odhodláním byla výjimečná. Talent, myšlení a tvrdá práce udělaly z Joakima Lagergrena to, čím je dnes – vítěze. A to je jen začátek.

Pro opravdové mistry je golf víc než jen hra, je to stav bytí. Život však není jen golf. Pokud se i vy chcete vždy cítit skvěle, vypadat přirozeně, a přitom nezapadnout mezi ostatními, je pro vás trefou do černého značka, která se zrodila z touhy po inovaci a pracuje s těmi nejmodernějšími materiály a technologiemi, ať už obléká špičkové sportovce nebo vytváří stylové kousky do města či pro váš volný čas.

Myslete jen na hru,
dokonalé oblečení je
naše práce.

Golf je hra mysli

Nejmocnějším nástrojem je vaše mysl a právě v hlavě se odehrávají ty nejtěžší bitvy. Profesionální golfisté hrají teď a tady. Neslyší přihlížející, nemyslí na vysoké sázky, netrápí se počasím. V tu chvíli totiž člověk nesmí vnímat nic a musí odložit i své ego. V Peak Performance vědí, co znamená věnovat se hře, a vždy stojí po boku profíků i těm, kteří prostě jen mají kuráž a se sportem to myslí vážně.

Mějte slunce v duši,
ne v očích. Při letních
trénincích kšilt nesundáte.

Ať běháte po horách nebo
spěcháte městskou džunglí, batoh
se vždycky hodí.

Když cestuješ sama, potřebuješ jistotu. Outfit, na který se můžeš spolehnout a ve kterém se cítíš skvěle. Outdoorové funkční oblečení nikdy nevypadalo tak dobře – jen si vybrat.

Sports fashion, to je umění zkombinovat zdánlivě nezkombinovatelné.

Funkční tričko je základ všeho. Golfu, outdoorových aktivit, běhu: jednoduše, aktivního životního stylu.

Není špatné počasí

Na cestě k vrcholu, na pouti k vytouženému cíli už vás tentokrát vítr neofoukne. Nemusíte se narodit na severu, abyste vydrželi to, co tvrdé skandinávské národy. Většinou totiž stačí pořádně se obléct. Návrháři Peak Performance byli ve své cestě na vrchol dokonalosti neúnavní a vytvořili outdoor oblečení z těch nejlehčích a nejvyšších materiálů, oblečení výkonné a s vynikajícími termoregulačními a izolačními vlastnostmi proti vodě a větru. Až se příště vydáte do hor nebo do přírody, počasí vám starosti dělat nebude. Navíc už nikdy nebudete vypadat jako turista, který jde zdolat Sněžku, ale jako sexy severan.

A black and white photograph of four women in 1960s flight attendant uniforms. The woman on the far left is wearing a long, double-breasted coat with a hood and a peaked cap. The other three women are wearing shorter, sleeveless dresses over patterned blouses and matching peaked caps. They are all smiling and standing outdoors on a stone path.

Letušky

Móda z nebes

T: MARKÉTA HENZLOVÁ F: PROFIMEDIA, SHUTTERSTOCK, ARCHIV

Odjakživa přitahují pozornost, budí respekt, pobízejí fantazii a občas i skryté touhy. Zaměstnání v oblacích je spojené s dokonalostí, ale také se striktními pravidly. V minulosti se nejružnější omezení týkala věku či vzhledu, dokonce nebylo povoleno se vdát a mít děti. Jinými slovy, uchazečka o vysněnou pozici letušky musela být žádoucí a (alespoň teoreticky) k mání. Suspendovat ji mohli i za to, že jí v létě na nose vyskočilo pár píh nebo že si natloukla koleno. Přesto byl zájem obrovský. Není divu, kdo by nechtěl obletět svět a jako bonus se oblékat do modelů od návrhářů zvučných jmen jako Dior, Lacroix nebo Bilotta. Prolette se s námi přehlídkou střizlivě byznysových i vyzývavě rozpustilých uniforem palubního personálu.

Uniformy, které byly ve skutečnosti oranžové, způsobily poprask. V roce 1969 je navrhl Jacques Esterel a byly tak trendy, že brzy vyšly z módy. Na to konto už poté aerolinky sahaly po nadčasovějších modelech.

První letušky musely znát i jízdní řád železnice

Zdravotní sestra Ellen Church touží být pilotkou. Místo na palubě nakonec dostává. Stává se z ní první žena letuška v historii. Rozhodnutí tehdejšího managementu je čistě pragmatické. Aerolinky si od ženského servisu na palubě slibují obrovský psychologický efekt na cestující. A očividně to funguje, protože v polovině třicátých let už je v letecké službě několik set letušek.

Práce v oblacích je krásná a zároveň náročná. Zajímavostí je, že mezi povinnostmi letušky tehdy patřila například znalost jízdního řádu železnice pro případ, že letadlo nevzlétne. Nepříjemné však je, že slečny končí ve službě už po dvou až třech letech. Velmi brzy totiž nevyhovují věkovému omezení nebo se seznámí a vdají, což je zakázáno. Manželství sice na plnění pracovních povinností nemá vliv, ale starší letuška, navíc zadaná, jednoduše ztrácí své kouzlo.

Povolání letušky se brzy stává symbolem krásy a sofistikovanosti. Proto letecké společnosti přidávají ke smlouvám doložky o věku a posílají ženy do důchodu mezi 32 a 35 lety. Přitom jejich mužští kolegové, stevardi, mají dovoleno létat až do 60 let. Zákaz vdavek sice v roce 1957 jedny aerolinky ruší, ostatní dopravci však stále trvají na svém. Chtějí atraktivní a single dívky.

V jedné věci však leteckému průmyslu velkou zásluhu upřít nelze – má ohromný vliv na stvoření moderní emancipované ženy. V roce 1967 se dokonce objevuje reklama United Airlines, která hlásá: „Manželství je fajn! Ale neměla byste nejdřív vidět svět?“

Diskriminaci žen, ale i mužů zastavuje série rozhodnutí na přelomu 60. a 70. let. Federální soudy ruší pravidla, která zakazují manželství a limitují ženy věkem. Těhotenství a mateřství přestává být problém a nejvyšší soud dává za pravdu mužům z Miami, který si stěžuje na nepřijetí do palubního servisu kvůli pohlaví. Díky tomu se začíná posouvat průměrný věk letušek – dnes se blíží k padesátce – a stoupá i počet mužů na palubách a původní označení „letuška“ zcela logicky přestává stačit. Módní ikony se časem stávají i ze stevardů, ale to už by byl úplně jiný příběh...

Do extrémně krátkých a vyzývavých uniform oblékla v roce 1971 své stevardky letecká společnost Skyways International. Byla to první britská společnost, která se módou nechala ovlivnit a která si při té příležitosti dokonce povolala londýnského návrháře.

Ne vždy na palubách dominovaly ženy. První „letuška“ byl ve skutečnosti Němec Heinrich Kubis. Létal s první civilní leteckou společností na světě, která byla založena už v roce 1909. Místo v letadle však obsluhoval pasažéry ve vzducholodi. To se mu málem stalo osudným. Když slavný zepelín Hindenburg během přistání v roce 1937 vzplál, zachránil se na poslední chvíli skokem z okna.

Stevardky United Airlines nosily v 70. letech uniformy od hollywoodského návrháře Jeana Louise.

Stewardka ruské společnosti Aeroflot při představení nového letadla Sukhoi Superjet 100 v Moskvě v září 2018.

Rukavičky a kloboučky jsou odjakživa typickými doplňky letuškových uniforem. Zde v podání stewardek Middle East Airlines na přelomu 60. a 70. let minulého století.

Móda à la zdravotní sestračka a kožený bomber

Uniformy jsou povinné od samého počátku leteckého průmyslu a mění se tak, jak se vyvíjí komerční létání. Posádky prvních civilních letů byly silně ovlivněné módou letců z první světové války. Piloti nosili kožené letecké bundy, těžké boty a kožené rukavice. To jednoduše proto, že do kokpitů tehdy ještě táhlo. První letušky z 30. let připomínaly zdravotní sestry, což vystihuje jak jejich tehdejší roli na palubě, tak fakt, že měly u cestujících vyvolávat pocit, že jsou všichni v bezpečí.

Na dnešním vzhledu uniforem mají zásluhu dvě okolnosti – druhá světová válka a větší dostupnost letů. V nové době je zkrátka potřeba vypadat dobře. První opravdová uniforma se podobá obleku námořnických důstojníků, což u pilotů vlastně platí do

dnes. Inspirace militarismem se přenáší i na oblečení stewardek, a to hlavně proto, aby ženská část posádky získala autoritu. Během druhé světové války se svět potýká s nedostatkem látek. Uniformy jsou potřeba hlavně pro muže bojující na frontách. Návrháři tak sahají po materiálech tradičně používaných na ženské šaty a zároveň se snaží být úspornější. Díky tomu uniformy letušek nově získávají štíhlejší siluetu.

Letecký byznys je na vzestupu a s tím roste i konkurence. Společnosti ještě nemají možnost stanovovat vlastní ceny. Hlavním konkurenčním bojem se stává servis na palubě a nejučinnější marketingovou zbraní je přitažlivá letuška. V roce 1965 nabírá konkurenční boj na obrátkách. Návrhář Pucci obléká letušky do minišatů a jasně zelených kožených bot, na hlavu dostávají místo kloboučků extravagantní kosmické přilby ve tvaru bubliny.

Ačkoli helmy zabírají v zavazadlovém prostoru většinu místa, svět letecké módy se od té doby dělí na období před rokem 1965 a po něm. Ostatní aerolinky přicházejí s vlastními nápady, a co se „šustne“ na přehlídkových molech, to se záhy objeví na uniformách. Časy nápadných modelů trvají téměř do roku 1978, kdy přestává být letecký průmysl tak silně regulovaný. Letadlo se stává běžným dopravním prostředkem a společnosti si konkurují levnějšími lety nebo atraktivnějšími linkami, namísto atraktivních letušek. Uniformy jsou funkčnější. Nebo, chcete-li, nudnější. Dnes už si nikdo nedovolí rozdat posádce minisukně. Připomeňme, že věkový průměr letušek 21. století sahá k padesátce.

Doba výstředních modelů je (téměř) pryč. Aktuální uniformy jsou pěkné a nadčasové, sluší většině typů postav a jsou příjemné na nošení i údržbu. Letecké společnosti volí konzervativnější kousky a snaží se vyniknout tím, že si pro své kolekce volí známé návrháře. V minulosti třeba Diora, Laurenta či Ralpha Laurena, v současnosti sklízí slávu uniformy od Bilotta, Lacroixe, Westwoodové, Ferrého nebo Posena, který oblékal třeba Rihannu či Michelle Obamovou.

Uniformy našeho národního dopravce sice nejsou spojené se jmény světových návrhářů, přesto vždy vypadaly báječně. Přesvědčte se sami. České aerolinie u příležitosti svého 95. výročí natočily video, které historii československých a později českých uniforem mapuje. Poslední předrevoluční uniformy vytvořil tehdy známý návrhář Zdeněk Křeček, první porevoluční pocházely z dílny Česlava Jaroše. Předposlední uniformu ČSA navrhovala akademická malířka Daniela Bočanová a ta aktuální je z dílny OP Prostějov. Uniformy Travel Servisu má na svědomí Osmany Laffita, který je vyšperkoval knoflíčky z broušeného křišťálu od firmy Swarovski.

Časy se mění. V 80. letech se v odvětví začínají prosazovat muži, ženy dožívají více práv a všichni dohromady také více povinností. Slovo letuška už nevyhovuje téměř nikomu. Čeština zde není nejlepším příkladem, ale v angličtině vidíme velký posun. Ze „stewardess“ se stávají „flight attendant“. Tím prakticky končí éra, kdy byla letuška synonymem pro modelku v oblacích.

Za novou kolekcí Hainan Airlines stojí Lawrence Xu. Uniformy kombinují moderní západní styl s tradičními čínskými prvky jako šaty cheongsam nebo pánské bundy s mandarínským límcem.

Funkční střevičky a další nebeské vychytávky

Ačkoliv se při pohledu do minulosti může zdát, že letuška v podpatcích jen stěží dokáže zachránit posádku, funkčnost uniformem včetně obuvi je velmi důležitá. V samém počátku nosily letušky tzv. oxfordky, hlavně kvůli stabilitě a také proto, aby neprochladly během zaoceánských letů, kdy bylo potřeba cestou dočerpávat palivo. Dnes dokonce existují firmy, které obuv přímo pro letušky vyrábějí. Střevičky nemají nic kovového, takže neaktivují bezpečnostní rámy, jsou bez chemikálií, mají pohodlnou výstelku a neklouzavé podrážky.

Nejen boty, ale i uniforma jako taková musí splňovat celou řadu požadavků. Musí být praktická v případech nouze, stejně jako během normálního provozu. Například pokud se

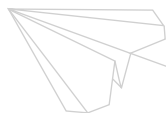

Palubní móda reaguje i na národní a světové události. Na palubě Lufthansy se v době Oktoberfestu létá v krojích. Japan Airlines zase představily speciální kolekci na olympijské hry v Tokiu v roce 2020.

Národní letecké společnosti uniformami často připomínají typické oblečení své země. Stevardky Emirates tak kromě typického kloboučku nosí i šátek odkazující ke klasické arabské pokrývce hlavy.

U příležitosti 95. výročí společnosti nasazují České aerolinie na komerčních letech letušky v historických úborech. V tomto případě jde o tzv. tropickou uniformu z 60. let.

letuška za letu polije, tekutina se díky nanovláknům do látky nevsákne. Personál musí mít za všech okolností pocit hrdosti na to, čím uniformu nosí a jak v ní vypadá.

Velký poprask před lety způsobily „uniformy“ vietnamských aerolinek VietJet. Své letušky oblékly do dvoudílných plavek. Firmě sice stouply prodeje, ale letušky si v novém dress codu příliš nelibovaly. Jejich japonské kolegyně ještě nedávno sužoval podobný problém – příliš krátké šaty. Kvůli vyzývavému oblečení byly podle svých slov často vystaveny sexuálnímu obtěžování.

Uniforma však není jen jeden kousek oblečení. Letušky si většinou vybírají z několika variant, např. u ČSA volí mezi kostýmek se sukní, kalhotovým kostýmem a klasickými šaty. Po ruce jsou varianty na léto i zimu, důležité je pohodlí. Součástí uniformy jsou také nejrůznější doplňky, jako je například šátek.

Že je Itálie stále na vrcholu světové módy, ukázaly i stewardky společnosti Alitalia na milánské přehlídce Fashion Week na jaře 2017. Za jejich výraznými barevnými modely stojí návrhář Ettore Bilotta.

Právě za slušivé šátky kolem krku vyměnilo mnoho leteckých společností své miniklobouky. Ty z pohledu cestujících sice vypadají hezky, ale ve skutečnosti jsou docela nepraktické. Když si na načesané vlasy cestou k letadlu nasadíte klobouček, zpravidla to účes zničí. V letadle, kde už se klobouček nenosí, nemáte čas se přechesávat. Některé aerolinky proto volí praktičtější klobouky typu lodička. Kloboučkům však do karet nehraje ještě jedna věc, a tou je cena. Vystrojit

tisíce zaměstnankyň stylovou pokrývkou hlavy uniformu zásadně prodraží. Přesto stále existuje mnoho posádek, které se tradičního doplňku nevzdávají. Typickým příkladem jsou Emirates ze Spojených arabských emirátů.

Ty si dávají na vzhledu svých letušek obzvlášť záležet. Červená rtěnka se musí hodit k tónu pleti a zároveň ladit s kloboučkem. Nehty samozřejmě musí být čisté, upravené francouzskou manikúrou nebo stejně červené jako rtěnka, šátek musí být přesně zastrčený, klobouk se nosí jen během určitých částí cesty, a to nasazený na dvě širší prsty nad obočím. Vše je velmi specifické, ale právě díky tomu u Emirates platí, že letušky jsou tu na svou uniformu a vzhled upřímně hrdé.

Je zcela přirozené, že letová obsluha chce vypadat dobře a že totéž očekávají i cestující. Elegance je nedílnou součástí historie letectví. Zároveň však personál potřebuje uniformu, na kterou budou pasažéři reagovat v případě nouze. Je to vlastně psychologická hra. Navíc stále platí, že letecké uniformy mají rozlišovací funkci. Počítejte proužky, a když jich bude moc, o kávu radši nežádejte, můžete mít tu čest s kapitánem letadla.

Světová klasika Camel Active je loňským přírůstkem v našem portfoliu. Čtyři prodejny v Praze a jedna v Bratislavě jsou připravené uspokojit všechny vyznavače outdoorového oblečení s městským nádechem, které baví milovníky aktivního životního stylu už od 80. let. Nechte se vtáhnout do světa značky, která probouzí touhu objevovat daleké kraje a nové kultury.

Nebojte se kombinovat: bez obav spojujte v outfitu různé materiály i barvy.

camel
active

Lehká červená mikina s potiskem může být i pro vás příjemným osvěžením šatníku.

Road trip po gruzínsku

Lehké, pohodlné a stylové boty, ve kterých procházíte svět.

Gruzie. Pro někoho divoký východ, pro jiného nádherná příroda nebo bohatá kulturní historie. Návrhářům Camel Active posloužila její nespoutaná krajina jako inspirace pro aktuální kolekci. Ta je působivě pohodlná a každý kousek se v ní rafinovaně hodí k tomu dalšímu. Boty k ponožkám, ponožky ke kalhotám. Lněné košile nebo trička s kapsou k oblíbeným cargo kalhotám. Všechny svršky můžete vrstvit podle nálady a počasí. Odlehčené bundy z nových materiálů mají větší praktické kapsy. Outfit bezvadně ozvláštní doplňky jako třeba šátky bandana nebo tzv. truckerky – čepice s kšiletem a sítkou v zadní části, které z kabin nákladáků pronikly mezi nejoblíbenější pokrývky hlavy.

Kostkovaná košile bývala pracovní uniformou farmářů. Dnes je to jeden z nejuniverzálnějších kousků pánských šatníků.

Sáhněte po svém stylu

O tom, že s novou kolekcí se rozhodně nebudeme muset bát fádnosti, nás ujišťuje kreativní ředitel značky Guido Johnen: „V kolekci jaro/léto 2019 ukazujeme velmi různorodé aspekty světa Camel Active: od tradičních témat s výrazným opraným efektem po dokonale přirozené kousky pro milovníky přírodních materiálů a zemitých barev. Klasické položky kolekcí Camel Active, jako jsou cargo kalhoty, plátěné bundy a kostkované košile, mají díky novým střihům, materiálům a inovativním detailům modernější vzhled než kdy předtím.“

Ležerní střih, nekonvenční barvy a příjemné materiály. Léto s Brooks Brothers si jednoduše užijete!

Americká ikona přichází do Česka

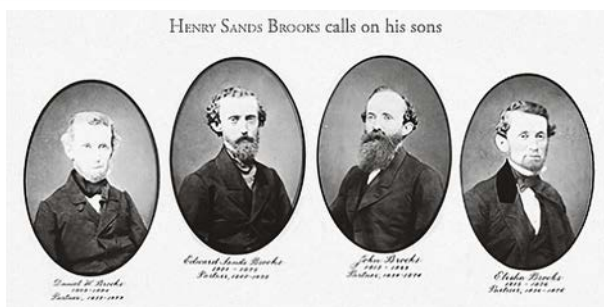
V roce 1818 založil Henry Sands Brooks první „ready-to-wear“ obchodní středisko. Od té doby značka Brooks Brothers udává směr. Její příběh však nezrcadlí jen historii módy. Čteme v něm rovněž dějiny Spojených států. Věrným zákazníkem byl třeba Abraham Lincoln. Nakupoval tu i J. F. Kennedy, který na své svatbě s Jacqueline Lee Bouvierovou věnoval družbům (nejbližším přátelům ženicha, z nichž jeden je vybrán jako svědek) nadčasové deštníky této značky. Dvě století tradice, neustálé vylepšování a výjimečná kvalita. Není divu, že zákazníci považují Brooks Brothers za mnohem víc než jen obchod. A nejde pouze o muže – stejnou péči s důrazem na detaily věnuje značka i dámským modelům.

Normální je, když padne

Za dvě stě let svých návrhářských a krejčovských zkušeností zjistili Brooks Brothers o proporcích lidského těla první poslední a jejich obleky, kabáty i dámské šaty tak skvěle sedí. Téměř všechny vznikají v dílnách v USA, výjimkou jsou luxusní svetry vyrobené z nejkvalitnějších přízí v Itálii. Udělejte si nadčasovým oblekem nebo svetrem z jarní kolekce radost, která vám vydrží.

Pro oblek do Myslbeku

Značková prodejna v pražské Národní galerii Myslбек se stane novou zastávkou na výpravách za módou pro každého, kdo dokáže ocenit dokonale padnoucí byznysové i smart casual modely s americkou kvalitou a tradicí. Slovy Claudia Del Vecchia, generálního ředitele Brooks Brothers: „Nejsme dobří, protože jsme tu dlouho. Jsme tu dlouho, protože jsme dobří.“

Po smrti zakladatele přebírá firmu jeho nejstarší syn Henry jr. a v roce 1850 jeho čtyři mladší bratři, kteří jí dávají současné jméno.

Vyberte si z více než 1 000 luxusních materiálů a přizpůsobte si detaily. Všechny obleky mají personalizovaný štítek.

A man in a dark suit and striped tie is looking down at a young girl who is adjusting his tie. The girl is wearing a pink dress with a black geometric pattern. They are standing in front of a large mirror. The man has short dark hair and a slight stubble. The girl has long dark hair and is smiling.

K tradici Brooks Brothers patří i bourání konvencí. V roce 1902 značka představila svou verzi klasické pruhované kravaty, takzvané rep tie. Její kořeny sahají k uniformám britských vojáků. Zatímco těm však pruhy směřovaly k levému rameni, Brooks Brothers otočili jejich sklon k pravému a dali tak vzniknout nové klasice.

Osmdesátá léta jsou zpět.
Nebojte se experimentovat
a projevit individualitu.
Stejně jako tehdy tato
kolekce kombinuje barvy
i grafiku a sportovní prvky.

Ukažte, že máte styl. Zlaté prýmký z módy nikdy nevyjdou.

Odvážnější La Martina

Potřebujete poradit, jak vypadat skvěle snadno a rychle? Stačí jediný tip. La Martina je nyní odvážnější, neformálnější a různorodější. Jestli se nebojíte vyčnívat z davu, zbystřete! Nenakupujte tam, kde všichni ostatní, a už se vám nestane, že na párty potkáte tři další lidi ve stejném tričku. Najděte si vlastní jedinečný styl. Návrháři značky se pro letošní jaro a léto inspirovali uměním, hudbou i módou 80. let. Tedy dobou, kdy La Martina vznikla. Kolekce je hravá, estetická a v každém detailu neskutečně trendy.

Předved'te se, ať jdete na zahradní slavnost, ven s kamarády, nebo jen na nákup.

Rafinované sportovní detaily ze světa póla dotváří charakter značky. Na kabelce například v podobě třmenu.

Sportovní look doplněný stříbrnou a zlatou elegancí.

S pohodlnými šortkami neuděláte chybu na palubě ani v zahradní restauraci. Těhle letní úlovek vám ve skříni rozhodně nezůstane ležet ladem. Ať už budete brázdit Středomoří, česká koupaliště, nebo rozpálené ulice, letos to bude stylové!

Dobrodružství na obzoru

Na počátku bylo pouhých šest svršků. Dnes Nautica nabízí kompletní pánské i dámské kolekce a doplňky. Před 30 lety ji založil návrhář David Chu s jasnou vizí – vnést do běžného dne námořní inspiraci. A to jak do stylu, tak do kvality oblečení, ve kterém s úsměvem zvládnete jarní přeháňku i léto v časech globálního oteplování. Ať už objevujete svět, hledáte sami sebe, nebo lásku, půjde vám to lépe v novém outfitu, ve kterém se budete cítit elegantně a pohodlně zároveň. Napněte plachty a nechte se nést vstříc letnímu dobrodružství s novou kolekcí.

Radost z cestování

Dovolenkáři, cestovatelé a bonviváni, nejnovější kolekce značky Nautica dává za pravdu všem, kdo tvrdí, že i na cestách lze vypadat k světu. Polovina úspěchu jsou jasné barvy, ikonická loga a detaily. Pruhy, námořnické vzory a odstíny inspirované pláží zařídí zbytek. Vše samozřejmě z materiálů tak kvalitních, že nikdo nepozná, zda jste právě vystoupili z letadla, nebo jdete nažehlení z čistírny.

Styl pro dobrodruhy, kteří dávají přednost nenucené eleganci.

Až budete objevovat svět, budete se protentokrát cítit pohodlně.

Odd Molly je značka s otevřenou myslí, srdcem a svědomím. Je ambiciózní, ale nikdy se nebere moc vážně. Vždycky chce víc, ale to jí nebrání být mezitím zatraceně šik.

Konversky, kytara a květiny. Tři „K“ nespoutané rockové múzy.

Růžová + šedá = momentálně nejoblíbenější barevná kombinace Odd Molly. Že už vám není dvacet? Ani tak se růžové nevzdávejte. Ve spojení s šedou budete vždy elegantní.

Pro hrdinky všedních dní

Oblečení není jen kousek látky a květiny nejsou jen romantické. Poříd'te si třeba jen jeden model z téhle kolekce a stanete se součástí příběhu Molly, holky z Kalifornie, co dělala věci po svém, šla si odvážně vlastní cestou a dokázala to. Pokaždé když si na sebe Odd Molly vezmete, získáte kousek její odhodlanosti. A přeberete její štafetu. Nenechte se spoutat konvencemi, dejte to hrdě na odiv a uspějte stejně jako Molly. Užívejte si každý den a inspirujte svým přístupem další lidi. A jako správná bojovnice se nebojte oblečení kombinovat. Jak bude vypadat ten nejlepší model, totiž záleží jen na vaší fantazii.

Udělejte povyk

Zanechte dojem jako celebrita, kamkoli vkročíte. Poříd'te si „pyžamový kostýmek“ nebo zvolte elegantnější variantu. Kombinujte stejně vzorovaný spodek se svrškem.

Parádníci

Příroda nezná kýč

T: ZUZANA KOŠUTOVÁ A MARKÉTA HENZLOVÁ
I: JAN DUNGEL F: PROFIMEDIA, SHUTTERSTOCK

Shodneme se, co je kýč? Kýč předstírá, že je krásný. Přitom je jen líbivý. Nejčastěji je spojován s kulturou a „uměním“ pro masy. Je snadné ho přijmout, nepotřebuje totiž vysvětlení, je srozumitelný na první dobrou. Stejně jako příroda. I ta umí vytvořit dokonale líbivé scénérie, kýče to však nejsou. Západ slunce i ptačí peří jsou opravdové. Takže zatímco člověk kreslí sentimentální krajinky a vyrábí sošky jelenů v říji, které jsou k posměchu, příroda zůstává dokonalá. Dá se to říci také o outfitech, které nápadně připomínají různé druhy květů, přírodní živly, nebo dokonce konkrétní živočichy? Ať už jde o vědomou inspiraci módních návrhářů, nebo o podobnost čistě náhodnou, propojení barev a tvarů některých extravagantních i klasických kousků s jejich přírodními protějšky bere dech.

Mění nám srdeční tep, dech, tlak, a dokonce i činnost žláz. Barvy. Schopnost vyhodnotit jejich význam znamená v přírodní říši často rozdíl mezi životem a smrtí. V lidském světě přinejmenším to, zda najdeme partnera, vysněnou práci nebo zda si neutrháme ostudu modelem ve špatně zvolené barvě.

Kolibříci jsou takové létající drahokamy. Tito drobní okřídlení tvorové překvapují oslnivou barevnou škálou, kterou umí jejich peří vykouzlit – od temně rezavé přes třpytivou indigovou až po smaragdově zelenou. Kovové zabarvení přitom u většiny druhů překvapivě netvoří pigment peří, ale lom světla, které dopadá na jejich vrchní hranu.

Glitters!

Inspiraci pro tvorbu třpytivých futuristických modelů bychom asi v přírodě nehledali. Přesto mají svou předlohu právě tam. Najdete je ve vzduchu, na souši i ve vodě.

Ibis nachový získává svou výraznou rudou barvu požíváním koryšů. Ti totiž obsahují karotenoidy. Pokud žije v zajetí nebo je na dietě, bledne.

Černá Coco

Černé labutě jsou v našich končinách spíše výjimkou. Zato černé šaty představují naprostou klasiku, bez které se žádný šatník neobejde. Z pohledu módní historie jde nicméně o poměrně nový trend, se kterým přišla v poválečném období jedna z módních ikon Coco Chanel – i ona sama byla takovou černou labutí módy. Málokdo by si tehdy oblékl černou jinam než na pohřeb nebo jako součást pánského obleku. Coco však přišla se svými prvními temnými šaty a svět jí padl k nohám. Jsme zvyklí, že černá je nejen barvou elegance, ale i zármutku. Ve španělsky hovořících zemích naopak často figuruje při svatbách a jiných radostných událostech. Její význam ve zvířecí říši je pak různý – většinou chrání proti UV záření nebo pomáhá kumulovat chybějící teplo.

Labutě mívají jednoho partnera celý život. To asi pohnulo anglického krále Jindřicha VIII. ke krutému činu. Podle pověsti nechal zabít a snědl samici labutě, která se svým partnerem hnízdila na jezeru v královských zahradách. Údajně proto, že tyto labutě měla ráda jeho druhá žena Anna Boleynová, kterou v ten den nechal uvrhnout do vězení za to, že mu neporodila syna. Dodnes všechny labutě v Británii patří královně a britská královská rodina se pravidelně účastní jejich sčítání.

Červený temperament

Čím jasnější je barva berušky, tím odpornější je pro ptačí predátory. A to doslova, na její zbarvení má totiž vliv množství chemikálií v těle. Stejně tak červená skvrna na zadečku pavouků je jasné varování – držte se zpátky. Proč je červená barva v přírodní říši spojována s varováním a agresí, zatímco v lidském světě je to barva vášně a lásky? A mimochodem také nejoblíbenější dětská barva, která navíc zvyšuje apetit. Vysvětlení zní: evoluce. Červená je údajně první barvou, kterou vnímáme už v děloze. Ať je to jakkoli, něco na těch barvách být musí. Už staří Egypťané červenou barvou léčili nízký tlak, Goethe o ní napsal vědeckou studii a Dán Finsen za ní získal Nobelovu cenu.

Rudá barva, divokost, nespoutanost a vášnivě víření našasených sukní jsou typické pro španělské tanečnice flamenco.

TRADICE BARVENÍ VLASŮ SAHÁ AŽ DO DOBY KAMENNÉ A TÁHNE SE HISTORIÍ JAKO PESTROBAREVNÁ NIT. ZATÍMCO EGYPTĀNKY VOLILY CIHLOVÉ A MODRÉ ODSÍNY, VE STAROVĚKÉM ŘECKU (A POZDĚJI TAKÉ V OBDOBÍ RENESANCE) BYLO V MÓDĚ MÍT VLASY SVĚTLÉ. JAK TO ŽENY TEHDY DĚLALY? HOLILY SI HLAVU A POUŽÍVALY PARUKY, KTERÉ ČASTO POCHÁZELY Z VLASŮ OTROKYNÍ.

Elegantní tuxedo

Tučňáci v černobílé sice vypadají roztomile a možná i poněkud komicky, to však pro muže ve smokinu rozhodně neplatí. Naopak – neexistuje klasičtější a lichotivější oděv, který by slušel každému bez ohledu na věk, povolání nebo společenský status. Takzvané tuxedo patří k neotřesitelným módním stálicím už od roku 1865, kdy si ho oblíbil princ Edward VII. jako příjemnou alternativu k tehdy už poněkud okoukanému fraku.

Tučňáci překvapivě patří mezi největší parádníky ptačí říše. Jednou za rok totiž shodí všechno staré peří a nahradí ho novým. Každý rok tedy kompletně obmění „šatník“.

K módě patří jídlo – a dieta...
Než se kohout pustí do jídla,
přemýšlí, koho přivolá a jestli
se vůbec s někým rozdělí.
Vědci zjistili, že si slepice
vedou takovou pomyslnou
tabulku dobrých skutků,
které pro ně kohout či ostatní
členové hejna udělali.

Kohoutí stopa

Jeden z největších módních
evergreenů vznikl ve třicátých
letech 20. století ve Skotsku
a od té doby pravidelně zdo-
bí látky na kabátech, kalho-
tách, halenkách, baretech,
obuvi, a dokonce i na interié-
rových textiliích. Skvěle vy-
padá například v kombinaci
s denimem.

Hnízdo většinou
staví samice,
samci zpravidla
pouze pomáhají.

Hnízdo

Někdo si rád nasadí klasickou
buřinku, panamák, baret a ji-
ný si rád vykračuje s hnízdem
na hlavě. Móda někdy jedno-
duše nezná mezí – je stejně
nespoutaná jako sama příro-
da. Extravagantní ptačí krea-
ci představila slavná Vivienne
Westwood v Paříži v rámci
Women fashion week jaro/lé-
to 2017.

Holubi a volavky nemají
mazovou žlázu, kterou
ostatní ptáci používají
při čištění svého peří
k „impregnaci“. Místo
toho se „pudrují“ jemným
práškem, produktem
svého prachového peří.

Holubičí bílá

Sněhobílá holubice jako symbol čistoty,
nevinnosti a elegance fascinuje módní svět
oděvů. Není náhodou, že její nadýchané
peří nosí křehké baleríny a připomínají je
i nabírané sukně nevěst po celém světě.
Tradiční svatební barvou přitom bývala
modrá. To však změnila anglická královna
Viktorie, která při svém sňatku v roce 1840
oblékla honosnou bílou róbu – a od té doby
už se nikdo nechtěl vdávat jinak.

Tělo plameňáka růžového i s nohama měří průměrně 120–140 cm. Jeho štíhlé nohy představují téměř dvě třetiny jeho výšky, tedy kolem 80 cm. Nejvyšším plameňákem byl samec s výškou 187 cm!

Na vysoké noze

Proč se ženy trápí na podpatcích, když je z nich bolí nohy? Podobně zapeklitou otázku řeší vědci v případě plameňáků. Jejich oblíbený postoj na jedné noze je dosud neobjasněným tajemstvím přírody, které se biologové snaží rozluštit už dekády. Možná se lépe připravují na úprk před predátorem, možná že tak lépe udržují tělesnou teplotu. Anebo se prostě chtějí líbit!

Modrá je dobrá, ale nebylo to tak vždycky

Podle průzkumů je modrá vůbec nejoblíbenější barvou na světě. Ještě v antice ji však neznali, respektive nikde o ní není ani zmínka. Byli Řekové a Římané opravdu „modroslepi“? Dnes už známe logičtější vysvětlení. Namodro si barvily těla barbarské kmeny. Proto byla modrá pro antický svět barvou přehlíženou a nepřijatelnou. Až ve 12. století vstupuje modrá do křesťanského světa jako barva Mariina pláště, objeví se na fenomenálních vitrážích gotické katedrály v Chartres, zamiluje se do ní francouzský král Ludvík IX., který se do ní začne i oblékat, a hle – najednou je modrá všem dobrá.

Vranucha ozdobná nosí na hlavě peří ve tvaru čepice. Nebo je to deštník? Mohl by být. V pralese, kde žije, prší, a to hodně. Jak si tak vysedává v nejvyšších korunách stromů, deštník by se hodil. Mezi každodenními starostmi o přežití vranucha zcela jistě netuší, že její „fascinátor“ inspiroval mnohé návrháře.

Amal Clooney nebo vévodkyně Kate jsou decentními příklady, jak může fascinátor slušet.

Oáza klidu na Chodově

Máte plné tašky nejnovějších módních kousků a chcete si trochu vydechnout? Potřebujete si vyřídit pár e-mailů a telefonů a v kavárně je na vás moc rušno? Hledáte místo pro klidnou pracovní schůzku? Vermont Lounge v prvním patře obchodního centra je tu pro vás.

Exkluzivní prostor, který byste v rušném „mallu“ dost možná nečekali, vás překvapí svou útulností a tichou, poklidnou atmosférou. Je to přímo balzám na nervy: jakmile se za vámi zavřou dveře, shon a hektické tempo nákupního centra jsou ty tam. Nechte se hýčkat pohodlnými gauči a křesly, připojte se k wi-fi, dejte si kávu a něco sladkého na zub. A relaxujte nebo v klidu pracujte.

Pohodu a příjemné prostředí si při našem povídání užíval i mistr světa v nejrychlejším motoristickém sportu, pilot Martin Šonka.

Interiér salonku je dílem milánského architektonického studia Storage Milano.

Jak získat přístup na toto exkluzivní místo? Stačí se registrovat do našeho klubu a nasbírat dostatečný počet statusových bodů. Na úrovni „Black“ vám je náš lounge k dispozici volně kdykoliv během otevírací doby centra. Pokud máte status „Silver“, potřebujete pro vstup do salonku předchozí rezervaci. Tu můžete udělat v kterékoliv naší prodejně nebo přes telefon 731 434 990. Vstup platí vždy pro dvě osoby.

